

Η Τοπική Κοινότητα Πορτίτσας τίμησε τον Άγιο Προκόπιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Προκοπίου στην Τοπική Κοινότητα Πορτίτσας, όπου πλήθος πιστών συγκεντρώθηκε με ευλάβεια, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το εσπέρας της Δευτέρας 7 Ιουλίου στις 20:00, χοροστάτησε στην πανηγυρική ακολουθία του Εσπερινού, τιμώντας τη μνήμη του ενδόξου μεγαλομάρτυρος.

Μέσα στο κατανυκτικό αυτό κλίμα, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγο πνευματικής οικοδομής προς το εκκλησίασμα, αναφερόμενος στον βίο και το μαρτύριο του

Αγίου Προκοπίου και φωτίζοντας, μέσα από την αγιοπατερική παράδοση, τα μηνύματα που απορρέουν από τη ζωή του αγίου για τη δική μας πορεία πίστης και μαρτυρίας στον σύγχρονο κόσμο.

Κατά το θείο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Είναι του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, που μας συνεκάλεσε απόψε εδώ, σε αυτόν τον γραφικό και πράγματι όμορφο τόπο, όπου βρίσκεται αυτό το Ιερό Παρεκκλήσιο επ' ονόματι του Αγίου Προκοπίου. Είναι πράγματι, αδελφοί μου, αν διαβάσουμε με προσοχή και λεπτομέρεια τον βίο του, είναι μία αποκάλυψη ο ίδιος ο Ιερός Προκόπιος μέσα στο σώμα της Εκκλησίας, δηλαδή σε όλους εμάς. Εμείς, πιστεύουμε στον ζώντα και αληθινό Θεό, ο οποίος όμως είναι Θεός εξ' αποκαλύψεως. Αποκαλύφθηκε ο ίδιος στους ανθρώπους. Δεν είναι ανθρώπινη επινόηση ή κατασκευάσμα. Βεβαίως, ο άνθρωπος, επειδή έχει ανάγκη να πιστεύει σε κάτι ανώτερο ή ισχυρότερο από αυτόν, δημιουργήσε θεούς. Αλλά ο ενανθρωπίσας Κύριός μας Ιησούς Χριστός ως άσαρκος λόγος του Θεού, δηλαδή το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, αποκαλύπτεται στους ανθρώπους.

Τον έχουμε στη Γένεση, στη δημιουργία δηλαδή του κόσμου. Τον έχουμε στη συνέχεια στον Μωυσή και στους Πατριάρχες, στους δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά και τον έχουμε πλέον στους Αγίους της Καινής Διαθήκης.

Έχουμε τον Απόστολο Παύλο, όπου του αποκαλύφθηκε ο Ιησούς Χριστός σε μία καθοριστική στιγμή της ζωής του, όταν έφευγε από τα Ιεροσόλυμα με χαρτιά στα χέρια του από τους Εβραίους, από τη συναγωγή, να πάει στη Δαμασκό και να αρχίσει έναν ποινή διωγμό κατά των Χριστιανών.

Τότε λοιπόν του παρουσιάζεται ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός και μάλιστα του αποκαλύπτεται και του λέγει, όταν τον ρωτά ποιος είσαι, «είμαι», λέει, «αυτός, τον οποίον εσύ διώκεις». Αφού διώκονται οι άνθρωποί μου, οι Χριστιανοί, διώκεις και εμένα. Μια τέτοια αποκάλυψη λοιπόν είχε και ο Ιερός Προκόπιος. Ο Νεανίας. Έτσι ήταν το όνομά του.

Ένας Ρωμαίος στρατάρχης της εποχής εκείνης. Η μητέρα του, η Θεοδοσία, ήταν συγκλητική, πλούσια, αλλά ειδωλολάτρισσα, Ρωμαία. Ο πατέρας του, εν αντιθέσει, ο Χριστόφορος, Χριστιανός, ο οποίος όμως εκοιμήθη, έφυγε από τη ζωή πολύ γρήγορα και δεν είχε τη δυνατότητα να οδηγήσει τον Προκόπιο στη Χριστιανική πίστη.

Έναντι αυτού λοιπόν, η μητέρα του, συγκλητική, τον παίρνει στον Διοκλητιανό τον αυτοκράτορα και εκείνος του αναθέτει τη διοίκηση της μεγάλης πόλεως της Αλεξάνδρειας στην Αφρική. Ένα πολύ σπουδαίο κέντρο της εποχής εκείνης, στα

γράμματα, στις τέχνες, στον πολιτισμό αλλά και στο διαμετακομιστικό εμπόριο. Άρα λοιπόν μια πολύ σπουδαία και αξιοζήλευτη θέση που ο Προκόπιος ξεκίνησε ο Νεανίας, ξεκίνησε από τα Ιεροσόλυμα γιατί από εκεί ήταν η μητέρα του, για να πάει στην Αλεξάνδρεια να αναλάβει τη διοίκησή της.

Εκεί λοιπόν στον δρόμο, του παρουσιάζεται ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός. Μια αποκάλυψη, μια κλήση προσωπική. Μια κλήση προσωπική σε αυτόν τον σπουδαίο άνθρωπο της εποχής εκείνης, τον άριστα πεπαιδευμένο, για να γίνει Χριστιανός και να ομολογήσει το όνομα του Χριστού εις τον κόσμο.

Εάν διαβάσουμε τη ζωή του, θα δούμε ότι παρουσιάστηκε κι εκεί ο Τίμιος Σταυρός. Και έδωσε εντολή στη συνέχεια ο Νεανίας, να του κατασκευάσουν ένα σταυρό από χρυσό και από ασήμι, σαν αυτόν που είδε. Θυμόμαστε και μας φέρνει το μυαλό μας τον Μέγα Κωνσταντίνο, όταν ξεκίνησε να πάει να πραγματοποιήσει τη μεγάλη μάχη κατά του Μαξεντίου και των ειδωλολατρών, για να δει τον τύπο του Τιμίου Σταυρού. Μετά πραγματοποιήθηκε αυτό στον Άγιο Κωνσταντίνο.

Προηγήθηκε ο Ιερός Προκόπιος, σαν κλήση του Θεού. Και αυτό, θα πρέπει εμείς οι Χριστιανοί να το κατανοήσουμε και να εμβαθύνουμε, ότι πράγματι ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός είναι Θεός εξ' αποκαλύψεως. Παρουσιάζεται σε αυτούς που θέλει, σε αυτούς που τους καλεί σε ένα αξίωμα και σε μία διακονία, για να οδηγήσουν τον λαό του Θεού σε συγκεκριμένες καταστάσεις και γεγονότα, ως κλήση Θεού όλων των ανθρώπων, αλλά ιδιαίτερα αυτών οι οποίοι παίζουν καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη των πραγμάτων και στη ζωή των ανθρώπων.

Πηγαίνοντας στην Αλεξάνδρεια και φτάνοντας εκεί, ο Νεανίας ομολογεί ότι είναι Χριστιανός, αναλαμβάνει τη διοίκηση της Αλεξάνδρειας, αλλά στη συνέχεια, ξέρετε, ο φθόνος και οι δυσκολίες οι οποίες υπάρχουν και αναπτύσσονται μεταξύ των ανθρώπων δημιούργησαν τις προϋποθέσεις να γίνει το εξής: η ίδια η μητέρα του να τον οδηγήσει, να τον καταγγείλει στον αυτοκράτορα ότι ο γιος της δεν είναι ειδωλολάτρης, αλλά είναι Χριστιανός.

Γιατί είχε πραγματοποιήσει μάχες, ανέλαβε τη διοίκηση της Αλεξάνδρειας και του υπέδειξε εκείνη να κάνει θυσία εις τα είδωλα για να ευχαριστήσει τους θεούς γι' αυτές του τις νίκες. Όμως εκείνος γνώριζε ότι οι δικές του οι νίκες ήταν εξαιτίας του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό και δεν θυσίασε στα είδωλα, γι' αυτό και ομολόγησε την πίστη του, γι' αυτό και τον έριξαν αμέσως στη φυλακή μετά από ραβδισμούς πολλούς. Και μέσα στη φυλακή τον επισκέφτηκε ο Κύριος και εκεί είχε βάπτισμα. Ο Νεανίας εκεί γίνεται Προκόπιος. Και ομολογεί έτι περισσότερο και ενδυναμώνεται από την παρουσία του Ιησού Χριστού εις τη ζωή του και ξεκινάει βέβαια το μαρτύριό του μέσα στον χώρο της Αλεξάνδρειας.

Καταστρέφει ναούς ειδωλολατρικούς και τα ξόανά τους τα καταρρίπτει η προσευχή του, όχι εκείνος. Και με την παρουσία του πάρα πολλοί άνθρωποι μεταστρέφονται και γίνονται Χριστιανοί και όταν πράγματι είδε και η μητέρα του την καταστροφή των ειδώλων, κι εκείνη βαπτίστηκε και έγινε Χριστιανή μαζί με τις συγκλητικές τις υπόλοιπες, οι οποίες μαζί με τους δύο στρατηγούς του Προκοπίου μαρτύρησαν, τους έσφαξαν, τους έκοψαν το κεφάλι, γιατί πίστεψαν εις τον Ιησού Χριστό.

Βλέπετε πώς ο Χριστός έρχεται και μεταλλάσσει τη ζωή των ανθρώπων. Πώς τροποποιεί τη σκέψη μας και πώς μας καλεί σε μία προσωπική σχέση και κοινωνία μαζί Του για την ομολογία της Πίστεως.

Εμείς, θεωρώ, ότι βλέποντας όλα αυτά με την κοσμική μας σκέψη, με το κοσμικό μας φρόνημα, θα λέγαμε τώρα: υπήρχε λόγος να χύνονται τα αίματα των ανθρώπων, να μαρτυρούν άνθρωποι, να χάνουν τη ζωή τους; Σαφώς ούτε ο Χριστός το θέλει αυτό. Διότι ήλθε να βάλει ειρήνη στη γη, όχι όλες αυτές τις καταστάσεις οι οποίες δημιουργούνται. Όμως το δέντρο της Πίστεως ποτίστηκε από τα μαρτυρικά αίματα, τα αίματα των Αγίων Μαρτύρων, ανδρών, γυναικών, νέων και γερόντων, μικρών παιδιών, για να ομολογηθεί το όνομα του Χριστού στον κόσμο και να κατανοήσουν οι άνθρωποι ότι δεν χρειάζεται να πιστεύουμε στα ξόανα, στους ανύπαρκτους και υποτιθέμενους θεούς, αλλά έχουμε τον εξ' αποκαλύψεως Θεό, τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό, ο οποίος έγινε άνθρωπος, προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, έγινε ίδιος με εμάς και μας θέωσε. Μας αναβίβασε στην πρωτέρα δόξα και κατάστασή μας. Αυτήν την κατάσταση που είχαμε, δηλαδή, απλώς εμείς θα πρέπει να βιώνουμε την παρουσία του Θεού εν αληθεία και δικαιοσύνη στη ζωή μας. Δηλαδή, πιστεύοντας αληθινά και τηρώντας τις εντολές του Θεού. Τότε **ο Θεός πράγματι αποκαλύπτεται και προσφέρει στον καθένα από εμάς και σε κάθε μία, μια προσωπική και ουσιαστική σχέση.**

Για σκεφτείτε τώρα: ένας στρατηλάτης, δυνατός, με πολλές βεβαιώσεις για να επιτύχει στο έργο του, στον δρόμο που πήγαινε να αναλάβει τη διοίκηση της Αλεξάνδρειας – όχι μιας τυχαίας πόλης – να μεταστρέφεται, να γίνεται Χριστιανός και να είναι έτοιμος να χύσει το αίμα του για τον Ιησού Χριστό. Αυτός ο παντοδύναμος άνθρωπος να παραδίδεται στα χέρια των ανθρώπων, των άλλων, να ταπεινώνεται, να αμφισβητείται, να ρίχνεται στη φυλακή και να ταλαιπωρείται για την πίστη του στον Ιησού Χριστό.

Σκεφτείτε, πόσο σπουδαία ήταν αυτή η παρουσία του Θεού εις τη ζωή του και πώς είχε τόση μεγάλη δύναμη να τον μεταστρέψει και όχι μόνο να τον μεταστρέψει, αλλά να τον πείσει, να τον πείσει για το όνομα του Ιησού Χριστού.

Αυτό λοιπόν καλούμαστε και εμείς να κάνουμε στη ζωή μας. Ο ενανθρωπίσας Κύριός μας, ο φανερωθείς Ιησούς Χριστός, να είναι στη σκέψη μας, στη ζωή μας, στην καρδιά μας, να αλλάζει το είναι μας, να μας ειρηνεύει και να δημιουργεί τις προϋποθέσεις της πραγματικής σχέσεως μαζί Του, αλλά και της πραγματικής και ουσιαστικής σχέσεως με τους άλλους ανθρώπους.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους. Ο Άγιος Προκόπιος να μας ευλογεί και να μας αγιάζει. Αν έχουμε ανάμεσά μας εορτάζοντες, ιδιαίτερες ευχές».

